

Πάνιον — Ο Αριθμός Δεκαεπτά

Το Πράγμα και το Όραμα: Οι Δύο Γραμμές Προφητείας του Δανιήλ και η Αποσφράγιση της Αποκάλυψης

Jeff Pippenger
2026-02-22

Στις 18 Ιουλίου 2020 έφθασε η πρώτη απογοήτευση του κινήματος των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Έλαβε χώρα μέσα στην «κρυμμένη ιστορία» του τεσσαρακοστού εδαφίου του Δανιήλ ένδεκα. Η απογοήτευση συνέβη αρκετά προχωρημένα μέσα σε εκείνη την «κρυμμένη ιστορία»—μια ιστορία που άρχισε με την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης το 1989. Το τεσσαρακοστό πρώτο εδάφιο αντιπροσωπεύει τον κυριακάτικο νόμο στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο οποίος επίσης αντιπροσωπεύεται στο δέκατο έκτο εδάφιο του ίδιου κεφαλαίου. Η «αποσφράγιση» των αληθειών που συνθέτουν την «κρυμμένη ιστορία» του τεσσαρακοστού εδαφίου το 2023 παρουσιάζεται από τον Δανιήλ στο δωδέκατο κεφάλαιο. Τα κεφάλαια δέκα έως δώδεκα αποτελούν το ίδιο όραμα, και το όραμα αρχίζει με την επισήμανση ότι ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει τους «σοφούς» που κατανοούν τόσο τα εσωτερικά όσο και τα εξωτερικά μηνύματα της προφητείας, τα οποία εκεί αντιπροσωπεύονται ως «το πράγμα» και «το όραμα».

Κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Κύρου, βασιλέως τῆς Περσίας, ἀπεκαλύφθη πρᾶγμα τῷ Δανιήλ, τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐπικληθέντος Βαλτασάρ· καὶ τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀληθές, ἀλλ' ὁ ὠρισμένος καιρὸς ἦτο μακρὸς· καὶ ἐνόησε τὸ πρᾶγμα καὶ ἔλαβε σύνεσιν τῆς ὁράσεως. Δανιήλ 10:1.

Δύο Οράσεις

Το «πρᾶγμα» και το «ὄραμα» ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἐσωτερικὸ καὶ τὸ ἐξωτερικὸ ὄραμα τῆς προφητείας, καὶ ὁ Δανιήλ ἀντιπροσωπεύει ἕναν λαὸν ποὺ κατανοεῖ καὶ τὰ δύο, διότι καὶ τὸ «πρᾶγμα» καὶ τὸ «ὄραμα» «ἀπεκαλύφθησαν» στὸν Δανιήλ στὸ δέκατο κεφάλαιο. Στὸ κεφάλαιο αὐτό, τὴν εἰκοστὴ δευτέρα ἡμέρα, τὸ ὄραμα τοῦ Χριστοῦ μέσα στὸ ἁγιαστήριο «ἀπεκαλύφθη» στὸν Δανιήλ. Ἡ ἐβραϊκὴ λέξη ποὺ μεταφράζεται ὡς «πρᾶγμα» μεταφράζεται ὡς «ὑπόθεσις» στὸ ἕνατο κεφάλαιο, καὶ ἐκεῖ παρουσιάζεται ἐπίσης σὲ σύνδεση μὲ τὸ «ὄραμα».

Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν δεήσεών σου ἐξῆλθε πρόσταγμα, καὶ ἐγὼ ἦλθον νὰ σοὶ φανερώσω αὐτό· διότι εἶσαι σφόδρα ἡγαπημένος· διὰ τοῦτο νόησον τὸν λόγον καὶ κατάλαβε τὴν ὄρασιν. Δανιήλ 9:23.

Ἡ λέξη «thing» στὸ δέκατο κεφάλαιο εἶναι ἡ ἴδια λέξη ποὺ μεταφράζεται ὡς «matter» στὸ εικοστό τρίτο εδάφιο τοῦ ἑνατοῦ κεφαλαίου. Στὸ τελικὸ ὄραμα τοῦ Δανιήλ, τῶν κεφαλαίων δέκα ἕως δώδεκα, τὸ «thing» τοῦ ενδέκατου κεφαλαίου ἢ τὸ «matter» τοῦ δέκατου κεφαλαίου συνδέονται ἀμφότερα με «the vision». Ἡ λέξη «vision» εἶναι ἡ ἐβραϊκὴ λέξη «mareh» καὶ σημαίνει «appearance». Ὁ Δανιήλ προσδιορίζει δύο «visions» στὸ βιβλίο του, ἀν καὶ μία ἀπὸ αὐτὲς τις δύο «visions» ἀποδίδεται στὸν θηλυκὸ γένος καὶ κατόπιν ἐκ νέου στὸν ἀρσενικό. Ὁ Δανιήλ, στὸ πρῶτο εδάφιο τοῦ δέκατου κεφαλαίου, παρουσιάζει ἐκείνους ποὺ κατανοοῦν τὸ «vision» τῆς «appearance», καθὼς καὶ τὸ «matter» ἢ τὸ «thing». Στὸ ὄγδοο κεφάλαιο ὁ Δανιήλ προσδιορίζει

δύο «visions» συνδεδεμένα μεταξύ τους. Στην αγγλική γλώσσα η λέξη vision απαντά οκτώ φορές στο κεφάλαιο, και μία από τις εβραϊκές λέξεις που μεταφράζονται ως «vision» είναι «mareh», ενώ η άλλη είναι «chazon». Το mareh σημαίνει «appearance», και το chazon σημαίνει «ένα όνειρο, μία αποκάλυψη ή ένας χρησμός». Τα συμφραζόμενα του ογδόου κεφαλαίου καθιστούν σαφές ότι όταν η λέξη «mareh» μεταφράζεται ως «vision», αντιπροσωπεύει την «appearance of Christ».

Ως παράδειγμα, πρόκειται για το «mareh», δηλαδή το «όραμα της εμφανίσεως» στο Δανιήλ 8:14, που σημαίνει ότι στις 22 Οκτωβρίου 1844 ο Χριστός θα εμφανιζόταν αιφνιδίως στον ναό, σε εκπλήρωση του Αγγελιαφόρου της Διαθήκης του τρίτου κεφαλαίου του Μαλαχία, το οποίο η Αδελφή White είπε ότι εκπληρώθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1844. Όταν η Αδελφή White προσδιορίζει ότι ο άγγελος της Αποκαλύψεως δέκα, ο οποίος κατήλθε και έθεσε τον ένα πόδα επί της γης και τον άλλον επί της θαλάσσης, δεν ήταν «κανείς λιγότερος από τον ίδιο τον Ιησού Χριστό», προσδιόριζε ένα ορόσημο στην προφητεία όπου ο Χριστός εμφανίζεται. Είναι μία από τις πολλές εμφανίσεις Του. Εμφανίστηκε κατά την ανάσταση του Μωυσέως σύμφωνα με τον Ιούδα. Εκεί εμφανίστηκε ως Μιχαήλ ο αρχάγγελος, αλλά, παρ' όλα αυτά, ήταν μια προφητική εμφάνιση. Το όραμα mareh στο όγδοο κεφάλαιο αποδίδεται επίσης ως «εμφάνιση», σε συμφωνία με τη σημασία του.

Και συνέβη, όταν εγώ, ο Δανιήλ, είδα το όραμα και ζητούσα να εννοήσω τη σημασία του, τότε, ιδού, εστάθη ενώπιόν μου κάποιος με όψη ανθρώπου. Δανιήλ 8:15.

Το συμφραζόμενο εδώ προσδιορίζει ότι ήταν ο άγγελος Γαβριήλ εκείνος που είχε την «όψη ανθρώπου», και η λέξη «όψη» είναι το mareh, η όψη της οράσεως του Χριστού· διότι, καθώς ο Χριστός παριστάνεται από τον αρχάγγελο Μιχαήλ και από τον ισχυρό άγγελο της Αποκαλύψεως δέκα, ο Χριστός είναι προφητικώς εναλλάξιμος με τον συμβολισμό αγγέλων, ακόμη και ανθρώπων. Είτε ο Γαβριήλ στο εδάφιο είτε ο Χριστός στην Αποκάλυψη δέκα είτε ως ο αρχάγγελος Μιχαήλ, καθένας τους αντιπροσωπεύει ένα μήνυμα, και γι' αυτόν τον λόγο η Αδελφή White συγκρίνει τους αγγέλους της Αποκαλύψεως τόσο με το μήνυμα που αυτοί αντιπροσωπεύουν όσο και με τους ανθρώπους που διακηρύττουν το μήνυμα το οποίο αντιπροσωπεύεται από τους αγγέλους. Η αλήθεια αυτή είναι τόσο σημαντική ώστε, μέσα στα τρία πρώτα εδάφια του πρώτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, τα τρία εδάφια που αναγγέλλουν την αποσφράγιση της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού, ακριβώς πριν κλείσει ο καιρός της δοκιμασίας, διότι «ο καιρός είναι εγγύς», η διαδικασία της επικοινωνίας του Θεού προς τον άνθρωπο προσδιορίζεται ειδικώς ως μήνυμα από τον Πατέρα, το οποίο δόθηκε στον Υιό, ο οποίος έπειτα δίνει το μήνυμα σε έναν άγγελο, ο οποίος κατόπιν το μεταφέρει σε έναν άνθρωπο, ο οποίος με τη σειρά του το αποστέλλει στις εκκλησίες. Κάθε βήμα της διαδικασίας της επικοινωνίας είναι ιερό και άγιο, και αυτή η καθαγιασμένη αγιότητα παριστάνεται στα προφητικά ορόσημα όπου ο Χριστός εμφανίζεται ως ο Ίδιος, ή μέσω αγγέλου, ανθρώπου ή μηνύματος. Όταν συνδέει αμέσως τον Εαυτό Του με ένα ορόσημο, αυτό είναι η «mareh», η «όψη-όραση».

Αποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ γείνωσι ταχέως· καὶ ἀποστείλας αὐτὴν ἐσήμανεν διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ πρὸς τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰωάννην· ὅστις ἔμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅσα εἶδε. Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ

ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας ταύτης, καὶ φυλάττοντες τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῇ· διότι ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον. ... Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ, Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· διότι ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον. Ὁ ἄδικος ἄς ἀδικήσῃ ἔτι· καὶ ὁ μεμιασμένος ἄς μιανθῇ ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος ἄς γίνῃ δίκαιος ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος ἄς γίνῃ ἅγιος ἔτι. Ἀποκάλυψις 1:1–3· 22:10, 11.

Στο ὄγδοο κεφάλαιο, το «chazon» εἶναι ἡ ἄλλη εβραϊκὴ λέξις που μεταφράζεται ὡς «ὄραμα». Σε σχέση με τὴν «εμφάνιση», τὸ ὄραμα «marah» προσδιορίζει ἓνα ὁρόσημο, καὶ τὸ ὄραμα «chazon» προσδιορίζει μίαν προφητικὴν περίοδο. Υπάρχει μίαν θεία συμμετρία με τὶς δύο λέξεις που μεταφράζονται ὡς «ὄραμα» στὸ ὄγδοο κεφάλαιο, ὑπὸ τὴν ἐννοία ὅτι ἡ εβραϊκὴ λέξις «mareh» χρησιμοποιεῖται ἐπίσης ἀπὸ τὸν Δανιὴλ στὴ θηλυκὴ τῆς μορφῆς, «marah». Με τὸ chazon ὁ Δανιὴλ τὸ παρουσιάζει με δύο τρόπους, ὄχι ὅμως μέσω μίας ἀντίθεσης ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, ἀλλὰ με δύο λέξεις που προσδιορίζουν τὸ ἴδιο νόημα, πλην ὅμως, με τούτο, τὸ διευρύνουν ἐκθετικά.

Τὸ «Chazon» σημαίνει τὸ ὄραμα, ἢ τὸν χρησμό, ἢ τὴν προφητεία, καὶ ἡ λέξις που ἀποδίδεται στα ἀγγλικά εἴτε ὡς «matter» εἴτε ὡς «thing» εἶναι ἡ εβραϊκὴ λέξις «dabar», ἡ ὁποία σημαίνει «ὁ λόγος». Ὅταν γίνῃ κατανοητὸ ὅτι τὸ ὄραμα «chazon» ἀντιπροσωπεύεται ἐπίσης ἀπὸ τὸν Δανιὴλ με τὴν λέξις «dabar», τότε ἀπὸ κοινῶν ἀντιπροσωπεύουν τὰ προφητικὰ μηνύματα τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὁ Δανιὴλ ἀντιπαραβάλλει πάντοτε τὸ «dabar» ἢ τὸ «chazon» με τὸ «mareh». Ὅταν θεωρηθῶν σε προφητικὸ ἐπίπεδο, τὰ «προφητικὰ μηνύματα τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ», ὡς ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ τὸ «dabar» καὶ τὸ «chazon», ὅταν συνδυάζονται με τὸ ὄραμα «marah» τῆς ἐμφάνισης τοῦ Χριστοῦ, τότε ἔχετε τὰ ἱερά ὁρόσημα τῆς προφητικῆς ἱστορίας τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἐπειτα, ἀν προσθέσετε τὸ «marah», τὸν θηλυκὸ τύπο τῆς λέξεως «mareh», στὴ γραμμὴ τῶν σημασιῶν τοῦ οράματος στὸν Δανιὴλ, ἔχετε τὸ ὄραμα τοῦ κατόπτρου τῆς δικαίωσης διὰ τῆς πίστεως.

Στὸ τελευταῖο ὄραμα τοῦ Δανιὴλ, τὸ ὁποῖο ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὰ τρία τελευταῖα κεφάλαια τοῦ βιβλίου του, ὁ Δανιὴλ ἀντιπροσωπεύει ἓναν λαὸ τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν, ὁ ὁποῖος κατανοεῖ τὰ «προφητικὰ οράματα» τοῦ «Λόγου τοῦ Θεοῦ» καὶ τὴν ἱερότητα τῶν ἁγίων ὁροσῆμων που συνθέτουν τὸ μεταρρυθμιστικὸ κίνημα τῶν ἐκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων· διότι αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι που ἀκολουθοῦν τὸν Ἀμνὸ ὅπου ἀν ὑπάγῃ, μέσα στὸν ἱερό προφητικὸ Τὸν Λόγο. Καθὼς ἀκολουθοῦν τὸν Ἀμνὸ, Ἐκεῖνος τοὺς ὁδηγεῖ στὸ ὄραμα τοῦ κατόπτρου τοῦ Δανιὴλ 10:7, ὅπου εἴτε φεύγουν γιὰ νὰ κρυφθοῦν κάτω ἀπὸ τὴν πλάνη, ὅπου θάβονται γιὰ τὴν αἰωνιότητα, εἴτε ταπεινώνονται στὸ χῶμα, δικαιώνονται καὶ λαμβάνουν δύναμη νὰ μεταδώσουν τὸ προφητικὸ μῆνυμα τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν.

Ὁ Γαβριὴλ προστάζει τὸν Δανιὴλ νὰ «κατανοήσῃ» τόσο τὸ «πράγμα» ὅσο καὶ τὸ «ὄραμα». Ἡ εβραϊκὴ λέξις που ἀποδίδεται ὡς «κατανοήσῃ» σημαίνει «νὰ κάνει νοητικὴ διάκριση». Ὁ Δανιὴλ, ὁ ὁποῖος ἀντιπροσωπεύει ἐσένα καὶ ἐμένα, ἀγαπητὴ ἀναγνώστη, προστάχθηκε νὰ κατανοήσῃ τὴν διαφορὰ καὶ τὴν διάκριση μεταξὺ τοῦ «πράματος» καὶ τοῦ «οράματος». Τὸ ὄραμα chazon ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐξωτερικὴν γραμμὴν τῆς προφητικῆς ἱστορίας καὶ τὸ ὄραμα mareh ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐμφάνιση τοῦ Χριστοῦ. Τὸ «πράγμα» καὶ τὸ «ἀντικείμενο» εἶναι ἡ εβραϊκὴ λέξις «dabar», που σημαίνει ὁ λόγος. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι τὸ «dabar», διότι Αὐτός εἶναι ὁ Λόγος. Τὸ «ἀντικείμενο» καὶ τὸ «πράγμα», ἀμφότερα ὄντας τὸ «dabar», παρουσιάζονται σε συνάφεια με τὸ

όραμα της εμφάνισης.

Το νταβάρ, το οποίο είναι το ζήτημα και το πράγμα, είναι επίσης το όραμα χαζόν του ογδού κεφαλαίου, και αντιπροσωπεύει το όραμα της προφητικής ιστορίας. Καθεμία από αυτές τις αναπαραστάσεις (χαζόν, νταβάρ, ζήτημα και πράγμα) προσδιορίζει την εξωτερική γραμμή της προφητείας, ενώ το μαρέχ, και η θηλυκή του έκφραση μαράχ, αντιπροσωπεύουν την εσωτερική γραμμή της προφητείας. Ο λαός του Θεού των εσχάτων ημερών, ο οποίος εκπροσωπείται στο πρώτο εδάφιο του Δανιήλ δέκα, κατανοεί τόσο την εσωτερική όσο και την εξωτερική γραμμή της προφητικής ιστορίας. Στο βιβλίο της Αποκαλύψεως, η εσωτερική γραμμή αντιπροσωπεύεται από επτά εκκλησίες και η εξωτερική γραμμή αντιπροσωπεύεται από επτά σφραγίδες.

Όταν ο Δανιήλ είδε το όραμα του Χριστού έπειτα από νηστεία είκοσι μίας ημερών, είδε τη θηλυκή έκφραση του οράματος mareh. Το mareh είναι η «εμφάνιση», και όταν ο Δανιήλ είδε τον Χριστό, είδε το όραμα «marah» και μολονότι το mareh σημαίνει εμφάνιση, το θηλυκό του ίδιου λόγου σημαίνει «κάτοπτρο». Η Αδελφή White μάς πληροφορεί ότι το όραμα που είδε ο Δανιήλ ήταν το όραμα που είδε ο Ιωάννης, και ο Ιωάννης είδε το όραμα όταν ο Χριστός βρισκόταν στο ουράνιο αγιαστήριο.

«Κατά τον καιρό της επισκέψεως του Γαβριήλ, ο προφήτης Δανιήλ δεν ήταν σε θέση να δεχθεί περαιτέρω διδασκαλία· αλλά λίγα χρόνια αργότερα, επιθυμώντας να γνωρίσει περισσότερα σχετικά με θέματα που δεν είχαν ακόμη εξηγηθεί πλήρως, επιδόθηκε εκ νέου στο να ζητήσει φως και σοφία από τον Θεό. “Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας ἐγὼ Δανιήλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ὀλόκληρες ἑβδομάδες. Ἄρτον ἐπιθυμητὸν δὲν ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος δὲν εἰσηλθὲν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ οὐδὲ ἠλείφθην ὅλως... Καὶ ἐσήκωσα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἶδὸν ἄνηρ εἷς ἐνδεδυμένος λινὰ, καὶ ἡ ὄσφυς αὐτοῦ περιεζωσμένη με χρυσίον καθαρὸν τοῦ Οὐφάξ. Καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦτο ὡς βηρύλλιον, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι κατὰ τὴν ὄψιν με χαλκὸν στίλβοντα, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ πλήθους.”»

«Ὅχι κατώτερο πρόσωπο ἀπὸ τον Υἱὸ του Θεοῦ ἐμφανίσθηκε στον Δανιήλ. Αὐτὴ ἡ περιγραφὴ εἶναι παρόμοια με ἐκείνη που δόθηκε στον Ιωάννη, ὅταν ο Χριστὸς ἀποκαλύφθηκε σ’ αὐτὸν στη νήσο Πάτμο. Ο Κύριός μας ἐρχεται τώρα μαζί με ἄλλον ουράνιο ἀγγελιαφόρο, για να διδάξει στον Δανιήλ τι θα λάμβανε χώρα στις ἐσχάτες ἡμέρες. Αὐτὴ ἡ γνώση δόθηκε στον Δανιήλ και καταγράφηκε με ἔμπνευση για ἐμὰς, ἐπάνω στους οποιούς ἐφθασαν τα τέλη του κόσμου.»

«Οι μεγάλες ἀλήθειες που ἀποκαλύφθηκαν ἀπὸ τον Λυτρωτὴ του κόσμου εἶναι για ἐκείνους που ἀναζητοῦν την ἀλήθεια ὅπως τα κρυμμένα θησαυρίσματα. Ο Δανιήλ ἦταν ἄνδρας προχωρημένης ἡλικίας. Η ζωὴ του εἶχε περάσει μέσα στις γοητείες μίας εἰδωλολατρικῆς αὐλῆς, με τον νου του ἐπιβαρυσμένο ἀπὸ τις υποθέσεις μίας μεγάλης αυτοκρατορίας· ὅμως ἀποστρέφεται ὅλα αὐτά, για να ταπεινώσει την ψυχὴ του ἐνώπιον του Θεοῦ και να ζητήσει γνώση των σκοπῶν του Υψίστου. Και ως ἀπάντηση στις δεήσεις του, φως ἀπὸ τις ουράνιες αὐλὲς μεταδόθηκε για ἐκείνους που θα ζούσαν στις ἐσχάτες ἡμέρες. Με πόση, λοιπόν, εὐλικρινὴ σπουδὴ πρέπει να ἐκζητοῦμε τον Θεό, ὥστε να ἀνοίξει τη διάνοιά μας για να κατανοήσουμε τις ἀλήθειες που μας φέρθηκαν ἀπὸ τον Ουρανό». Review and Herald, 8

Φεβρουαρίου 1881.

Οι 144.000

Ο Δανιήλ κατανοεί το «πράγμα» και την «όραση», και προσδιορίζεται ως Δανιήλ αλλά και ως Βαλτασάρ. Η αλλαγή ονόματος στην προφητεία αντιπροσωπεύει μια διαθηκική σχέση· επομένως, ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει τον τελικό λαό της διαθήκης, ο οποίος είναι οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, οι οποίοι δοκιμάζονται από την όραση του Χριστού μέσα στον ναό. Αυτή η δοκιμασία προκαλεί τον διαχωρισμό δύο τάξεων προσκυνητών.

Και ἐγὼ, ὁ Δανιήλ, μόνος εἶδον τὴν ὄρασιν· διότι οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ δὲν εἶδον τὴν ὄρασιν· ἀλλὰ μέγας τρόμος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, ὥστε ἔφυγον διὰ τὰ κρυφθοῦν. Δανιήλ 10:7.

Ο Δανιήλ προσδιορίζει άμεσα τη δεύτερη και τη δοκιμασία του ναού που συνδέεται με τον λαό του Θεού των εσχάτων ημερών· μια δοκιμασία που θεμελιώνεται στην όραση του Χριστού στο επουράνιο αγιαστήριο. Η όραση του εδαφίου επτά είναι το θηλυκό της όρασης mareh, παρασταθείσα ως η όραση marah. Εάν ανταποκριθείτε στην οραματική αποκάλυψη του ναού περί του Χριστού, όπως εκπροσωπείται από την ανταπόκριση του Δανιήλ, τότε το προφητικό «πράγμα» και η προφητική «όραση» θα σας «αποκαλυφθούν».

Εάν σχετίζεσαι με το ίδιο ακριβώς όραμα του ναού του Χριστού διαφεύγοντας για να κρυφτείς, εισέρχεσαι στο αιώνιο σκότος. Η δοκιμασία του ναού, η οποία είναι η δεύτερη δοκιμασία των τριών βημάτων του αιώνιου ευαγγελίου, προηγείται από την πρώτη και θεμελιώδη δοκιμασία. Το εξεταστικό ερώτημα των θεμελίων παριστάνεται στο εδάφιο δεκατέσσερα του Δανιήλ ένδεκα, όπου η Ρώμη παριστάνεται ως οι «κλησταί του λαού σου», οι οποίοι εδραιώνουν το «όραμα».

Ο Καιρός Είναι Πλησίον

Τρεις και ήμισυ ημέρες μετά την απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020, στις 31 Δεκεμβρίου 2023, η αποκάλυψη του Ιησού Χριστού άρχισε να αποσφραγίζεται, διότι «ο καιρός ήτο πλησίον».

Μακάριος εκείνος που αναγινώσκει, και εκείνοι που ακούν τους λόγους της προφητείας ταύτης και τηρούν όσα είναι γραμμένα εν αυτή· διότι ο καιρός είναι εγγύς. ... Και μου λέγει, Μη σφραγίσεις τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· διότι ο καιρός είναι εγγύς. Αποκάλυψις 1:3· 22:10.

Ο «καιρός» που προσδιορίζει την αποσφράγιση της Αποκάλυψης του Ιησού Χριστού μνημονεύεται στην αρχή του βιβλίου της Αποκάλυψης, και στο τέλος του βιβλίου η ίδια ακριβώς διακήρυξη προστίθεται στην άλφα δήλωση με μια ωμέγα δήλωση.

Η αποκάλυψη του Ιησού Χριστού αποσφραγίζεται ακριβώς πριν από το κλείσιμο της δοκιμασίας. Την εικοστή δευτέρα ημέρα, κατόπιν νηστείας είκοσι μίας ημερών, το «πράγμα», το οποίο είναι επίσης η «υπόθεση», το οποίο είναι επίσης το dabar ή ο Λόγος, το οποίο είναι επίσης το όραμα chazon της εξωτερικής προφητικής ιστορίας, αποκαλύφθηκε στον Δανιήλ, καθώς αυτός βίωσε το κατοπτρικό όραμα, marah, του ουράνιου αρχιερέα στα Άγια των Αγίων.

Ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει εκείνους που έχουν την εμπειρία του οράματος του κατόπτρου και οι οποίοι επίσης κατανοούν τις προφητικές εμφανίσεις του Χριστού, καθώς και την εξωτερική ιστορία που παριστάνεται από το όραμα chazon. Το όραμα marah αντιπροσωπεύει τον Χριστό ως προφητικό ορόσημο, και το θηλυκό του ίδιου όρου αντιπροσωπεύει την εμπειρία που παράγεται διά του να ατενίζει κανείς τη δόξα του Θεού, όπως παριστάνεται από τον Δανιήλ, τον Ιωάννη, τον Ησαΐα, την Αδελφή White και άλλους προφήτες.

Σε αυτό το επίπεδο, η εξωτερική όραση chazon αντιπροσωπεύει τη θεμελιώδη δοκιμασία, και η όραση marah των εμφανίσεων του Χριστού στην προφητική ακολουθία των γεγονότων είναι η δοκιμασία του ναού. Έχει εμφανισθεί ο Χριστός στα Άγια των Αγίων μέσα στα δικά σας Άγια των Αγίων; Εκεί είναι όπου η Θεότητα ενώνεται με την ανθρωπότητα. Αυτή είναι η δοκιμασία που πρέπει να περασθεί, προτού κλείσει η περίοδος της χάριτος κατά τη δοκιμασία του λυδίου λίθου. Η δοκιμασία του λυδίου λίθου, η οποία φανερώνει τον χαρακτήρα, είναι η όραση marah του κατόπτρου.

Στις 31 Δεκεμβρίου 2023 άρχισε η εξωτερική δοκιμασία του θεμελίου επάνω στο «ληστὰι του λαού σου» του δεκάτου τετάρτου εδαφίου, και όταν ο νυν πάπας ενθρονίστηκε στις 8 Μαΐου 2025, εστερεώθη το «όραμα» του δεκάτου τετάρτου εδαφίου. Η θεμελιώδης δοκιμασία μετακινήθηκε στη δοκιμασία του ναού. Από τις 9 Μαΐου 2025 η δοκιμασία του ναού βρίσκεται σε εξέλιξη. Η ανάσταση των δύο μαρτύρων στις 31 Δεκεμβρίου 2023 παριστάνεται στο ενδέκατο εδάφιο του ενδέκατου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, και η ανάσταση που άρχισε κατά την ημερομηνία εκείνη έλαβε χώρα εντός της περιόδου του Πολέμου της Ουκρανίας, ο οποίος άρχισε το 2014 και κλιμακώθηκε το 2022. Οι εξωτερικές και εσωτερικές γραμμές της προφητείας συνήλθαν σε εκείνη την ιστορία. Στις 31 Δεκεμβρίου 2023 βρισκόταν σε εξέλιξη το έργο της θέσεως θεμελίου, έργο που προτυπώνεται από την ιστορία του 1798 έως το 1840, καθώς και από το 1840 έως το 1844, και επίσης από τις 19 Απριλίου 1844 έως τις 22 Οκτωβρίου 1844.

Το εδάφιο ένδεκα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ εμφανίστηκε στην ιστορία ως η εξωτερική γραμμή της προφητείας και συνδέθηκε με την ίδια ακριβώς ιστορία που αποτελεί την εσωτερική γραμμή του ενδέκατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης. Το 2014 άρχισε ο Ουκρανικός Πόλεμος, όπως προτυπώνεται από τη μάχη της Ραφίας το 217 π.Χ. Το 2015, ο τέταρτος και πολύ πλουσιότερος βασιλιάς του εδαφίου δύο του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ υψώθηκε και ανήγγειλε την πρόθεσή του να θέσει υποψηφιότητα για το αξίωμα του προέδρου. Εκείνη η ανακοίνωση εξόργισε τους παγκοσμιοποιητές με φρόνημα δράκοντος, οι οποίοι παριστάνονται ως το βασίλειο της Ελλάδος.

Η Αποκάλυψις 11:11 προσδιόρισε την 31η Δεκεμβρίου 2023 ως το σημείο κατά το οποίο οι δύο μάρτυρες αναστήθηκαν. Η περίοδος από τις 18 Ιουλίου 2020 έως την 31η Δεκεμβρίου 2023 έγινε τότε κατανοητή ως μία προφητική «έρημος». Κατά το τέλος της «περιόδου της ερήμου» μία φωνή άρχισε να κράζει τον Ιούλιο του 2023, και έπειτα, ακριβώς χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες μετά την αποτυχημένη πρόβλεψη του Νάσβιλ, στις 18 Ιουλίου 2020, ο Λέων της φυλής του Ιούδα άρχισε τότε να αποσφραγίζει τον προφητικό Του Λόγο. Η αποσφράγιση του προφητικού Λόγου του Θεού παράγει πάντοτε μία δοκιμαστική διαδικασία τριών σταδίων, όπως εκτίθεται στο Daniel twelve.

Πολλοὶ θέλουσι καθαρισθῆ, καὶ λευκανθῆ, καὶ δοκιμασθῆ· οἱ δὲ ἄσεβεῖς θέλουσι πράττει ἄσεβῶς· καὶ οὐδεὶς τῶν ἄσεβῶν θέλει ἐννοήσῃ· ἀλλ' οἱ σοφοὶ θέλουσιν ἐννοήσῃ. Δανιήλ 12:10.

Στο δέκατο ἑνάτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, η νύμφη ετοιμάζει τον εαυτό της και τότε της δίνεται ένα λευκό ένδυμα. Τα λευκά αυτά ενδύματα φανερώνουν ότι η νύμφη είναι έτοιμη, και αυτό λαμβάνει χώρα στην Αποκάλυψη δεκαεννέα, όταν ανοίγονται τα παράθυρα του ουρανού. Πριν η νύμφη λευκανθεί με το ένδυμα της δικαιοσύνης του Χριστού, πρώτα καθαρίζεται.

Στις 31 Δεκεμβρίου 2023 άρχισε η δοκιμασία των θεμελίων, ώστε να καθαρισθούν εκείνοι που θα είναι καθαροί. Αυτή η κάθαρση επιτελείται μέσω αυξήσεως γνώσεως, διότι ο Λέων εκ της φυλής του Ιούδα άρχισε τότε να αποσφραγίζει την τελική αποκάλυψη του Εαυτού Του. Η αποκάλυψη αυτή περιλαμβάνει ότι Αυτός είναι το μόνο θεμέλιο που δύναται να τεθεί. Το να απορρίπτει κανείς τη θεμελιώδη αλήθεια που προσδιορίζει ότι η Ρώμη είναι «οι λησταί του λαού σου», σημαίνει να απορρίπτει το μόνο θεμέλιο που δύναται να τεθεί.

Στις 31 Δεκεμβρίου 2023 άρχισε μια διαδικασία δοκιμασίας, η οποία παρήγαγε αμέσως έναν διαχωρισμό δύο τάξεων. Ο Λέων της φυλής του Ιούδα έχει τώρα αποσφραγίσει ότι η ιστορική εκπλήρωση του δεκάτου τετάρτου εδαφίου ήταν η 8η Μαΐου 2025, και, πράττοντας τούτο, επικύρωσε την ταύτιση του Μίλλερ της Ρώμης ως του συμβόλου που εγκαθιδρύει το εξωτερικό όραμα της προφητείας. Όταν ο Τραμπ επέστρεψε το 2024, εκπλήρωσε το δέκατο τρίτο εδάφιο του Δανιήλ ένδεκα· κατόπιν, στο επόμενο εδάφιο, σημειώνουμε το 2025, με την εκλογή του πάπα Λέοντος. Τόσο ο Τραμπ όσο και το αντίστοιχό του αντίχριστο εγκαινιάστηκαν το 2025.

Οι χρονολογίες που προσδιορίζουμε σε αυτό το κίνημα είναι κατ' ουσίαν αγιασμένη εκ των υστέρων κατανόηση. Προσδιορίζουμε τον καιρό του τέλους ως το 1989· κατόπιν, η τυποποίηση του μηνύματος έλαβε χώρα το 1996. Στις 11/9 το τυποποιημένο μήνυμα έλαβε δύναμη. Με την παρουσίαση των Πινάκων του Αββακούμ το 2012, και με κατάληξη τον Ιανουάριο του 2013, τέθηκαν τα θεμέλια.

Στις 18 Ιουλίου 2020 ήλθε η πρώτη απογοήτευση· κατόπιν, τον Ιούλιο του 2023, μια φωνή άρχισε να βοά εν τη ερήμω, και στις 31 Δεκεμβρίου 2023 άρχισε η αποσφράγιση της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού και άρχισε η πρώτη εξωτερική θεμελιώδης δοκιμασία.

Στις 8 Μαΐου 2025 άρχισε η δεύτερη εσωτερική δοκιμασία του ναού. Η τρίτη δοκιμασία λυδίου λίθου βρίσκεται ακριβώς εμπρός. Εκεί θα καταστεί φανερό αν η ψυχή έχει το έλαιο του μηνύματος, το οποίο αντιπροσωπεύεται από την πρώτη και εξωτερική δοκιμασία, καθώς και το συνοδευτικό έλαιο της δεύτερης εσωτερικής δοκιμασίας. Η δοκιμασία αντιπροσωπεύει το εξωτερικό, κατόπιν το εσωτερικό, και έπειτα την εμπειρία.

Η εσωτερική γραμμή της προφητείας συνίσταται από τους προηγούμενους σταθμούς που μόλις παρέθεσα. Καθένας από αυτούς τους σταθμούς ευθυγραμμίζεται με αντίστοιχους σταθμούς της ιστορίας των Μιλλεριτών. Το 1798, ως καιρός του τέλους, αντιστοιχεί στο 1989, επίσης καιρό του τέλους. Εκεί ο Λέων εκ της φυλής Ιούδα αποσφράγισε τον Λόγο Του, διότι Αυτός είναι ο Λόγος. Όταν ο Αντβεντισμός εκπλήρωσε τον ρόλο του ανυπάκουου προφήτη κατά τη θεμελιώδη

αποστασία του Ιεροβοάμ, επιστρέφοντας για να φάγει με τον ψευδοπροφήτη της Βαιθήλ, επέστρεψαν στα επιχειρήματα του πεπτωκότος Προτεσταντισμού, τα οποία είχαν χρησιμοποιηθεί εναντίον της ταυτοποίησης των επτά καιρών από τον William Miller. Για τον λόγο αυτόν, δεν κατανοούν πλήρως, αν καν, γιατί το 1863 είναι ο τελευταίος σταθμός για το άλφα κίνημα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου.

Γι' αυτόν τον λόγο, δεν σημαίνει τίποτε γι' αυτούς το ότι πρόκειται για 126 έτη, σύμβολο του 1.260, σύμβολο μίας «ερήμου» που εκτείνεται στην ιστορία από το 1863 έως τον καιρό του τέλους το 1989. Στο τέλος των σαράντα ετών ο Ιησούς του Ναυή οδήγησε το κίνημα στη Γη της Επαγγελίας. Το 1989 ο Κύριος άρχισε το έργο της εξόδου του ωμέγα κινήματός Του από την «ερήμο» του 1863 έως το 1989, κατά τον τρόπο με τον οποίο είχε οδηγήσει το άλφα κίνημα έξω από την «ερήμο» του 538 έως το 1798.

Το 1989 αποσφραγίσθηκε το όραμα του ποταμού Χιδδεκέλ, το οποίο αντιπροσώπευε τα τρία τελευταία κεφάλαια του Δανιήλ, καθώς και το όραμα του ποταμού Ουλαΐ, που αντιπροσώπευε τα κεφάλαια 7, 8 και 9 του Δανιήλ, αποσφραγίσθηκε το 1798. Διακόσια είκοσι έτη μετά τη δημοσίευση της Βίβλου του Βασιλέως Ιακώβου, ο William Miller δημοσίευσε για πρώτη φορά το μήνυμά του, βασισμένο στο όραμα του Ουλαΐ, τυποποιώντας έτσι το μήνυμά του το 1831· όπως και το μήνυμα του Χιδδεκέλ δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά το 1996, διακόσια είκοσι έτη μετά το 1776, τη γενέτειρα της ένδοξης χώρας των Ηνωμένων Πολιτειών.

Η τυποποίηση του μηνύματος από τον Μίλλερ, διακόσια είκοσι χρόνια μετά την Έκδοση του Βασιλέως Ιακώβου, προσδιορίζει τον Γουίλλιαμ Μίλλερ ως τον πρώτο ιερό αγγελιοφόρο που χρησιμοποίησε τις προφητείες της Αγίας Γραφής, τόσο της Παλαιάς όσο και της Καινής Διαθήκης, για να επιφέρει αναζωπύρωση και μεταρρύθμιση. Η Αγία Γραφή είναι θεία, και συνδέθηκε με το ανθρώπινο στοιχείο διακόσια είκοσι χρόνια αργότερα, ώστε να παραχθεί το μήνυμα του Ουλαΐ.

Ο Ιησούς είναι το Άλφα και το Ωμέγα, και είναι ο Λόγος του Θεού· επομένως, η έκδοση της Βίβλου King James Version το 1611 τοποθετεί τον Ιησού τόσο στο 1611 όσο και στο 1831. Ο Χριστός εμφανίζεται στον καιρό του τέλους ως ο Λέων της φυλής του Ιούδα· όταν δε το μήνυμα λαμβάνει επίσημη μορφή, είναι το Άλφα και το Ωμέγα και ο Λόγος. Η σχέση του Μίλλερ προς την αρχή αναγνωρίζεται, ότι τόσο η αρχή όσο και το τέλος δίνουν έμφαση στη δημοσίευση του μηνύματος. Το 1776 έως το 1996 φέρει τα ίδια χαρακτηριστικά, αν και διαφορετικά.

Το μήνυμα του Χιδδεκέλ είναι το μήνυμα του νόμου της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως εκτίθεται στο εδάφιο σαράντα ένα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ. Το 1776 και η δημοσίευση της Διακηρύξεως της Ανεξαρτησίας αντιπροσωπεύουν το σημείο ενάρξεως της περιόδου των διακοσίων είκοσι ετών, η οποία έληξε με τη δημοσίευση, κατά πρόνοιαν και όχι κατ' επίτηδες τιτλοφορημένη, του Time of the End. Κατά το ίδιο έτος, το 1996, μας δόθηκε ένα εταιρικό διακόνημα με την ονομασία Future for America. Το μήνυμα της ένδοξης γης, δηλαδή των Ηνωμένων Πολιτειών, επισημοποιήθηκε με μια άμεση σύνδεση μεταξύ της αρχής και του τέλους της προφητείας. Κάθε μείζον ορόσημο της ιστορίας των Μίλλεριτών έχει επαναληφθεί υπό το καθοδηγητικό πρότυπο της παραβολής των δέκα παρθένων. Αμφοτέρες οι περίοδοι των διακοσίων είκοσι ετών έχουν αρχή και τέλος που επισημαίνονται από μία δημοσίευση.

Το μήνυμα και η μεθοδολογία του Μίλλερ επιβεβαιώθηκαν και ενδυναμώθηκαν με μια εκπλήρωση του Ισλάμ της δευτέρας ούαι. Εκείνο που χρησιμοποιήθηκε από τον Κύριο για να ενδυναμώσει το μήνυμα ήταν η αρχή του «μία ημέρα αντί ενός έτους» του Μίλλερ, και η αρχή που ενδυνάμωσε το μήνυμα και τη μεθοδολογία στην 11η Σεπτεμβρίου, όταν η κάθοδος του αγγέλου της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ επανέλαβε την κάθοδο που είχε πραγματοποιήσει στις 11 Αυγούστου 1840, όπως παριστάνεται στο δέκατο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως. Αυτοί οι δύο άγγελοι αντιπροσωπεύουν μια προφητική εμφάνιση του Χριστού ως αγγέλου. Η αρχή που είναι τόσο θεμελιώδης για το κίνημα της 11ης Σεπτεμβρίου όσο ήταν η αρχή του «μία ημέρα αντί ενός έτους» για το κίνημα της 11ης Αυγούστου 1840 είναι ότι η Μιλλεριτική ιστορία επαναλαμβάνεται στην ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Όταν μια εκπλήρωση μιας προφητείας του Ισλάμ περί του τρίτου αλίμονο έφθασε στην ιστορία του ωμέγα και του τρίτου αγγέλου, η οποία ευθυγραμμιζόταν με την εκπλήρωση μιας προφητείας του Ισλάμ περί του πρώτου και του δεύτερου αλίμονο, που έφθασε στην ιστορία του άλφα, του πρώτου και του δεύτερου αγγέλου, η αρχή ότι η Μιλλεριτική ιστορία επαναλαμβάνεται στην ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων επιβεβαιώθηκε εξίσου σταθερά όσο και η αρχή ημέρα-αντί-έτους του Μίλλερ σε συνάφεια με το πρώτο και το δεύτερο αλίμονο της Αποκάλυψης 9. Μερικοί, οι οποίοι ίσως γνωρίζουν τη χρονική προφητεία των τριακοσίων ενενήντα ενός ετών και δεκαπέντε ημερών που εκτίθεται στην Αποκάλυψη 9:15, μπορεί να μην αντιληφθούν το προηγούμενο σημείο μου. Επιτρέψτε μου να εξηγήσω.

Το πρώτο και το δεύτερο αλίμονο αντιστοιχούν στην ιστορία του πρώτου και του δεύτερου αγγέλου, και η ιστορία του τρίτου αλίμονο αντιστοιχεί στην ιστορία του τρίτου αγγέλου. Το σημείο εδώ είναι ότι το σημείο εκκίνησης των τριακοσίων ενενήντα ενός ετών και δεκαπέντε ημερών που εκτίθενται στην ιστορία του δεύτερου αλίμονο βρίσκεται στην ιστορία του πρώτου αλίμονο. Υπάρχει μια προφητεία εκατόν πενήντα ετών στην ιστορία του πρώτου αλίμονο της Αποκάλυψης εννέα, και την ημέρα που λήγει εκείνη η προφητική περίοδος, αρχίζει η προφητεία των τριακοσίων ενενήντα ενός ετών και δεκαπέντε ημερών. Οι δύο προφητείες συνδέουν άμεσα το πρώτο και το δεύτερο αλίμονο, ώστε όταν προλέχθηκε μια προφητεία περί του Ισλάμ, βασισμένη στην αρχή της ημέρας αντί έτους, εκείνη η προφητεία ήταν προφητεία του πρώτου και του δεύτερου αλίμονο του Ισλάμ, η οποία ήταν το μήνυμα που επιβεβαίωσε τη μεθοδολογία και το μήνυμα του Μίλλερ στην ιστορία του πρώτου και του δεύτερου αγγέλου.

Όταν εκείνη η ιστορία ολοκληρώθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1844, η έβδομη σάλπιγγα άρχισε να ηχεί, και η έβδομη σάλπιγγα είναι τόσο το τρίτο αλίμονο όσο και το μυστήριο της ευσέβειας, που είναι ο Χριστός εν υμίν, η ελπίδα της δόξας. Αυτή η σάλπιγγα είναι ένα εξωτερικό προειδοποιητικό μήνυμα και ένα εσωτερικό προειδοποιητικό μήνυμα. Για τον λόγο αυτό, η προφητεία των 2.520 ετών συνδέεται με την ανάπαυση του έβδομου έτους για τη γη, η οποία περιλαμβάνει το ιωβηλαίο. Στις 22 Οκτωβρίου 1844 η έβδομη σάλπιγγα άρχισε να ηχεί σε εκπλήρωση των προφητειών των 2.520 και 2.300 ετών.

Αλλ' εν ταις ημέραις της φωνής του εβδόμου αγγέλου, όταν μέλλη να σαλπίζη, το μυστήριον του Θεού θέλει τελειωθή, καθώς ανήγγειλε προς τους δούλους αυτού τους προφήτας.
Αποκάλυψις 10:7.

Η 22α Οκτωβρίου 1844 ήταν η ημέρα του Εξίλασμού, και η σάλπιγγα του ιωβηλαίου έπρεπε να ηχήσει κατά την ημέρα του Εξίλασμού. Από τότε, ζούμε μέσα στην ιστορία του τρίτου αγγέλου, καθώς και του τρίτου αλίμονο, το οποίο είναι η έβδομη σάλπιγγα. Στις 11 Αυγούστου 1840 ο ισχυρός άγγελος της Αποκάλυψης δέκα κατέβηκε για να φωτίσει τη γη με τη δόξα του, όπως έκανε ο άγγελος της Αποκάλυψης δεκαοκτώ στις 9/11.

Κατά το 2012 έως τον Ιανουάριο του 2013, παρήχθη η σειρά με τίτλο «Οι Πίνακες του Αββακούμ», και ευθυγραμμίστηκε με τη δημοσίευση του πρωτοπόρου διαγράμματος του 1843 τον Μάιο του 1842. Τότε τέθηκαν τα θεμέλια του κινήματος, είτε επρόκειτο για το άλφα κίνημα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου, είτε για το κίνημα του τρίτου αγγέλου· οι δύο πίνακες του Αββακούμ υφάνθηκαν μέσα στην ιστορία και το μήνυμα. Η αποτυχημένη πρόβλεψη της 18ης Ιουλίου 2020 παραλλήλισε την 19η Απριλίου 1844, και ο χρόνος της καθυστέρησης στην παραβολή είχε ήδη αρχίσει.

Μία έρημος 1.260 ημερών έληξε με το ξεσφράγισμα της 31ης Δεκεμβρίου 2023. Είναι καλό να θυμόμαστε ότι ο Χριστός καθάρισε δύο φορές τον ναό Του από τη βέβηλη βεβήλωσή του, όπως την χαρακτηρίζει η Αδελφή Γουάιτ. Το έπραξε στην αρχή και στο τέλος της διακονίας Του, καθιστώντας τους δύο καθαρισμούς έναν καθαρισμό άλφα και ωμέγα.

Η αδελφή White συνδέει σαφώς τον πρώτο καθαρισμό του ναού με την 11η Σεπτεμβρίου και με την πρώτη φωνή, την οποία προσδιορίζει ως τα τρία πρώτα εδάφια του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως. Έπειτα προσδιορίζει την «άλλη φωνή» του τετάρτου εδαφίου ως τον δεύτερο καθαρισμό του ναού, καθώς και ως τον νόμο της Κυριακής. Η 19η Απριλίου 1844 υπήρξε ο πρώτος καθαρισμός του ναού για τους Μιλλερίτες, και η 22α Οκτωβρίου 1844 ο δεύτερος. Κατά τα σαράντα έξι έτη από το 1798 έως το 1844 ανεγέρθη ο ναός των Μιλλεριτών, και ένα φρακταλικό πρότυπο της ανεγέρσεως του ναού των Μιλλεριτών ευρίσκεται στην ιστορία των δύο απογοητεύσεων, οι οποίες αμφοτέρως αντιπροσωπεύουν καθαρισμούς του ναού. Η ιστορία αυτή αφορά τον ναό.

Από τις 18 Ιουλίου 2020 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023, οι παρθένοι κοιμούνταν κατά τον χρόνο της καθυστέρησης. Όταν αφυπνίζονται, αφυπνίζονται ως προς την ευθύνη τους να θέσουν το θεμέλιο και να ανεγείρουν τον ναό. Από τότε ο Χριστός, ως ο Λέων της φυλής του Ιούδα, αποσφραγίζει προφητικό φως, και το προφητικό φως που αποσφραγίζεται παράγει πάντοτε μια δοκιμαστική διαδικασία τριών βημάτων, η οποία καταλήγει στη λυδία λίθο, όπου ο χαρακτήρας φανερώνεται, αλλά ποτέ δεν αναπτύσσεται. Στη λυδία λίθο οι πιστές παρθένες θα λάβουν έκχυση του Αγίου Πνεύματος που υπερβαίνει κάθε εκδήλωση της δυνάμεως του Θεού μεταξύ του λαού του Θεού που έχει ποτέ καταγραφεί. Θα υπάρξει αύξηση φωτός που δεν έχει ποτέ μαρτυρηθεί. Τούτου λεχθέντος, θα παρουσιάσω μία ακόμη ιστορική γραμμή, η οποία υποστηρίζει τον παραλληλισμό της ιστορίας των Μιλλεριτών με εκείνη των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Σὺ δέ, ὦ Δανιήλ, κλείσον τοὺς λόγους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον, ἕως τοῦ καιροῦ τοῦ τέλους· πολλοὶ θέλουσι περιτρέχει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ ἡ γνῶσις θέλει πληθυνθῆ. Καὶ εἶπεν, Ὑπαγε, Δανιήλ· διότι οἱ λόγοι εἶναι κεκλεισμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι ἕως τοῦ καιροῦ τοῦ τέλους. Πολλοὶ θέλουσι καθαρισθῆ, καὶ λευκανθῆ, καὶ δοκιμασθῆ· οἱ δὲ ἄσεβεῖς θέλουσι πράξει

ἀσεβῶς· καὶ οὐδεὶς τῶν ἀσεβῶν θέλει νοήσει· ἀλλ’ οἱ συνετοὶ θέλουσι νοήσει. Δαυιδὴ 12:4, 9, 10.

Θα συνεχίσουμε αυτά τα ζητήματα στο επόμενο άρθρο.

Μοναδικότητα

Ο Έλον Μασκ ισχυρίστηκε στις 21 Φεβρουαρίου 2026 ότι «βρισκόμαστε πλέον στη “μοναδικότητα”».

Τεχνολογική Μοναδικότητα

Η τεχνολογική ιδιομορφία (συχνά αποκαλείται απλώς «η ιδιομορφία») είναι ένα υποθετικό μελλοντικό χρονικό σημείο κατά το οποίο η τεχνολογική πρόοδος—καθοδηγούμενη πρωτίστως από την τεχνητή νοημοσύνη—καθίσταται τόσο ταχεία και ισχυρή, ώστε επιταχύνεται πέρα από τον ανθρώπινο έλεγχο και την ανθρώπινη κατανόηση, οδηγώντας σε απρόβλεπτες και βαθιές μεταμορφώσεις του ανθρώπινου πολιτισμού. Η κεντρική ιδέα είναι μια έκρηξη νοημοσύνης: μόλις δημιουργήσουμε ένα σύστημα ΤΝ που είναι ευφυέστερο από τους ευφυέστερους ανθρώπους (συχνά αποκαλείται Τεχνητή Υπερνοημοσύνη ή ASI), το σύστημα αυτό μπορεί να επανασχεδιάζει και να βελτιώνει τον εαυτό του ταχύτερα απ’ όσο θα μπορούσε ποτέ οποιαδήποτε ανθρώπινη ομάδα. Αυτό δημιουργεί έναν αναδρομικό βρόχο αυτοβελτίωσης, όπου η ικανότητα διπλασιάζεται ξανά και ξανά μέσα σε εξαιρετικά σύντομα χρονικά διαστήματα (ημέρες -> ώρες -> λεπτά), καθιστώντας τις περαιτέρω εξελίξεις εκρηκτικές και αδύνατον να προβλεφθούν ή να κατευθυνθούν ουσιωδώς από «τους ανθρώπους της προ-ιδιομορφίας». Ο όρος «ιδιομορφία» είναι δάνειο από τη φυσική και τα μαθηματικά, όπου, σε «μια μαύρη τρύπα», η ιδιομορφία είναι το σημείο στο οποίο η βαρύτητα καθίσταται άπειρη και οι ισχύοντες νόμοι της φυσικής καταρρέουν—δεν μπορούμε να δούμε ή να προβλέψουμε τι συμβαίνει πέρα από τον ορίζοντα γεγονότων.

Ομοίως, η τεχνολογική ιδιομορφία θεωρείται ως ένας «ορίζοντας γεγονότων» στην ιστορία: μπορούμε να προβλέψουμε τις τάσεις έως εκείνο το σημείο, αλλά πέραν αυτού, το μέλλον καθίσταται αδιαφανές για τον μη ενισχυμένο ανθρώπινο νου.

Σύντομη Ιστορία και Κύριοι Στοχαστές

Δεκαετία του 1950—Πρώιμοι σπόροι εμφανίζονται στο έργο του μαθηματικού John von Neumann (ο οποίος μίλησε για την επιταχυνόμενη τεχνολογική μεταβολή) και του μαθηματικού/κρυπτολόγου I.J. Good (ο οποίος το 1965 περιέγραψε μια «έκρηξη νοημοσύνης», όταν οι μηχανές θα σχεδιάζουν καλύτερες μηχανές).

1993—Ο επιστήμονας υπολογιστών και συγγραφέας επιστημονικής φαντασίας Vernor Vinge καθιστά ευρύτερα γνωστή τη σύγχρονη έννοια στο δοκίμιό του, *The Coming Technological Singularity*. Προέβλεψε ότι θα δημιουργούσαμε υπερανθρώπινη νοημοσύνη κάποια στιγμή μεταξύ 2005–2030, έπειτα από την οποία «η ανθρώπινη εποχή» θα έληγε (με την έννοια ότι οι άνθρωποι χωρίς εξωτερική υποβοήθηση δεν θα ήταν πλέον η κυρίαρχη νοημοσύνη).

2005—Ο εφευρέτης/μελλοντολόγος Ray Kurzweil φέρνει την ιδέα στο προσκήνιο της ευρύτερης δημόσιας προσοχής με το βιβλίο του, *The Singularity Is Near*. Υποστηρίζει ότι η μοναδικότητα θα επέλθει γύρω στο 2045, ωθούμενη από την εκθετική αύξηση της υπολογιστικής ισχύος (σύμφωνα με τον Νόμο των Επιταχυνόμενων Αποδόσεων που ο ίδιος διατύπωσε), τη νανοτεχνολογία, τη βιοτεχνολογία και τις διεπαφές εγκεφάλου-υπολογιστή. Έχει διατηρήσει με συνέπεια αυτό το χρονοδιάγραμμα, επιβεβαιώνοντας εκ νέου προσφάτως την AGI για το 2029 και τη μοναδικότητα περί το 2045.

Προβλέψεις Χρονοδιαγράμματος (στις αρχές του 2026)

Οι προβλέψεις έχουν συμπιεσθεί αισθητά κατά τα τελευταία λίγα έτη λόγω της εξαιρετικά ταχείας προόδου στα μεγάλα γλωσσικά μοντέλα, στα συστήματα συλλογισμού και στους νόμους κλιμάκωσης: Οι πλέον επιθετικές / βραχυπρόθεσμες απόψεις (2026–2027): Ορισμένοι εξέχοντες ηγέτες της TN (π.χ. ο Dario Amodei της Anthropic, ο Elon Musk) έχουν δηλώσει δημοσίως ότι η υπερνοημοσύνη, ή κάτι λειτουργικά ισοδύναμο προς τον πυροδοτικό μηχανισμό της ιδιομορφίας, θα μπορούσε να εμφανισθεί ήδη από το 2026 ή εντός 1–3 ετών.

Οι διάμεσες εκτιμήσεις των ερευνών μεταξύ ειδικών εξακολουθούν να συγκλίνουν γύρω στο 2040–2050 για την πλήρη υπερνοημοσύνη/μοναδικότητα.

Δύο στρατόπεδα πιθανών εκβάσεων

Ουτοπικό / αισιόδοξο -> ριζική αφθονία, εξάλειψη της ασθένειας και της φτώχειας, ουσιαστική αθανασία μέσω μεταφόρτωσης του νου ή νανοϊατρικής, συγχώνευση της ανθρωπότητας με την Τεχνητή Νοημοσύνη (διανθρωπισμός), επίλυση προηγουμένως άλυτων επιστημονικών προβλημάτων μέσα σε λίγα λεπτά.

Δυστοπική / απαισιόδοξη -> απώλεια της ανθρώπινης αυτενέργειας/ελέγχου, ασυμφωνία (η TN επιδιώκει στόχους ορθογώνιους προς ή εχθρικούς προς τις ανθρώπινες αξίες), οικονομική και κοινωνική κατάρρευση, ή ακόμη και υπαρξιακοί κίνδυνοι για την ανθρωπότητα.

Η Τεχνολογική Ιδιομορφία δεν είναι απλώς «πολύ προηγμένη TN»: είναι η στιγμή κατά την οποία η τεχνολογική εξέλιξη διαφεύγει από τους βιολογικούς/ανθρώπινους περιορισμούς ταχύτητας και καθίσταται μια αυτόνομη, ανεξέλεγκτα επιταχυνόμενη διαδικασία. Είτε αυτό συμβεί το 2026, το 2030, το 2045, είτε δεν συμβεί ποτέ, παραμένει ένα από τα πλέον καθοριστικά ανοικτά ερωτήματα στην ανθρώπινη ιστορία αυτή τη στιγμή.

Ο Καιρός του Τέλους – 1989

Αρχίζει ο Δικτυωμένος Κόσμος

Η μετάβαση από την απομονωμένη υπολογιστική στην διασυνδεδεμένη υπολογιστική. Ο Tim Berners-Lee προτείνει τον Παγκόσμιο Ιστό στο CERN (1989). Η εμπορική έρευνα στα νευρωνικά δίκτυα επεκτείνεται (στρατιωτική + ακαδημαϊκή χρήση), κυκλοφορεί ο Intel 80486 — η ισχύς της προσωπικής υπολογιστικής εκτινάσσεται, ενώ το ARPANET μεταβαίνει προς εκείνο που καθίσταται το σύγχρονο Διαδίκτυο. Πριν από αυτό, η υπολογιστική ήταν ισχυρή αλλά ως επί το

πλείστον απομονωμένη. Μετά το 1989, η υπολογιστική καθίσταται προσανατολισμένη στα δίκτυα. Τα νευρωνικά δίκτυα το 1989 βρίσκονταν σε πρώιμο στάδιο, περιορίζονταν από το υλικό και ήταν κυρίως συστήματα προτύπων ενισχυμένα με κανόνες — όμως ο στρατός και τα ερευνητικά εργαστήρια ήδη δοκίμαζαν συστήματα μάθησης για στοχοποίηση, καθοδήγηση και ταξινόμηση σημάτων. Αυτό ήταν το θεμελιώδες υπόστρωμα για όλα όσα ακολούθησαν.

Το Μήνυμα Τυποποιημένο – 1996

Η Εμπορική Έκρηξη του Διαδικτύου

Ο Παγκόσμιος Ιστός καθίσταται δημόσιος, εμπορικός και παγκόσμιος. Το Netscape και οι πόλεμοι των φυλλομετρητών, η Amazon και το eBay αποδεικνύουν ότι το ηλεκτρονικό εμπόριο λειτουργεί. Ιδρύεται η Google (ως BackRub στο Stanford, 1996), ενώ η υιοθέτηση των Windows 95 επιταχύνει την εξάπλωση της πληροφορικής στους καταναλωτές. Το 1996 είναι το έτος κατά το οποίο το Διαδίκτυο παύει να είναι ακαδημαϊκό και γίνεται οικονομικό. Η υποδομή του 1989 αποκτά πλέον κλίμακα καταναλωτικής χρήσεως. Η εποχή των dot-com δεν αφορά τους ιστοτόπους — αφορά την ψηφιοποίηση των επιχειρήσεων. Η περίοδος αυτή μεταμόρφωσε το εμπόριο, τη διαφήμιση, την ανακάλυψη πληροφοριών και τα πρότυπα επικοινωνίας.

Μήνυμα Ενδυναμωμένο – 9/11, 2001

Αρχίζει η Εποχή του Mobile + Platform

Ψηφιοποίηση των μέσων + πρώιμη υποδομή υπολογιστικού νέφους + ευρυζωνική σύνδεση διαρκώς ενεργή. Η Apple κυκλοφορεί το iPod (αρχίζει το φορητό ψηφιακό οικοσύστημα), εγκαινιάζεται η Wikipedia (πρότυπο πλατφόρμας συλλογικής γνώσης), η υιοθέτηση της ευρυζωνικότητας εκτοξεύεται, η Amazon αρχίζει αθόρυβα να οικοδομεί εκείνο που εξελίσσεται στην AWS. Μετά την 11η Σεπτεμβρίου, η τεχνολογία επιτήρησης επιταχύνεται μαζικά, και η υποδομή ανάλυσης δεδομένων αναπτύσσεται ταχύτατα. Εδώ τίθενται οι βάσεις του υπολογιστικού νέφους, των οικοσυστημάτων πλατφόρμας, της κυριαρχίας του ψηφιακού περιεχομένου, της διαρκώς διασυνδεδεμένης υποδομής, καθώς και το θεμέλιο για τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και τα έξυπνα τηλέφωνα.

Τέθηκε το Θεμέλιο – Οι Πινακίδες του Αββακούμ – 2012, 2013

Η Ριζοσπαστική Πρόοδος της Βαθιάς Μάθησης

Η Γέννηση της Σύγχρονης Τεχνητής Νοημοσύνης

Αυτή είναι η καίρια στιγμή κατά την οποία τα νευρωνικά δίκτυα έπαψαν να είναι πειραματικά και έγιναν πρακτικώς ισχυρά — η ακριβής γέφυρα μεταξύ της εποχής της «πλατφόρμας/νέφους» του 2001 και της έκρηξης της «παραγωγικής ΤΝ» του 2023. Σεπτέμβριος 2012: το AlexNet (ένα βαθύ συνελκτικό νευρωνικό δίκτυο) κερδίζει τον διαγωνισμό ImageNet με τεράστια διαφορά — συντρίβοντας όλους τους προηγούμενους αλγορίθμους. Το μεμονωμένο αυτό γεγονός αναγνωρίζεται καθολικά στην έρευνα της ΤΝ ως η στιγμή κατά την οποία γεννήθηκε η σύγχρονη βαθιά μάθηση. 2012: η ομάδα του Geoffrey Hinton αποδεικνύει ότι τα βαθιά νευρωνικά δίκτυα,

εκπαιδευμένα σε GPU, μπορούν να μαθαίνουν αυτόματα ιεραρχικά χαρακτηριστικά. 2013: η Google εξαγοράζει την εταιρεία του Hinton (DNNresearch). Η βιομηχανία αιφνιδίως διοχετεύει δισεκατομμύρια στη βαθιά μάθηση. Οι εξελίξεις της NVIDIA στις GPU (CUDA) καθίστανται το πρότυπο υλικό για την ΤΝ. Τα εργαλεία μεγάλων δεδομένων (το Spark 1.0 κυκλοφόρησε το 2013) ωριμάζουν παράλληλα με αυτά, καθιστώντας δυνατά τα τεράστια σύνολα δεδομένων που απαιτούνται για τη βαθιά μάθηση.

Σφραγίζοντας – 2023

Η Παραγωγική Τεχνητή Νοημοσύνη Διαβαίνει το Κατώφλι

Η Τεχνητή Νοημοσύνη καθίσταται προσιτή, αξιοποιήσιμη και οικονομικώς ανατρεπτική. Όχι απλώς «καλύτερα νευρωνικά δίκτυα». Αυτή είναι η στιγμή κατά την οποία η Τεχνητή Νοημοσύνη γράφει κώδικα, παράγει εικόνες, αυτοματοποιεί εργασία γραφείου, κλιμακώνει έργα συλλογισμού και, για πρώτη φορά, παύει να είναι εξειδικευμένη και καθίσταται γνωστικό εργαλείο γενικής χρήσεως.

2026 – Μοναδικότητα;

- Το 1989 ως η αποσφράγιση αυτού τούτου του καιρού του τέλους (αρχίζει η δικτυωμένη συνδεσιμότητα, θεμέλιο για την παγκόσμια ροή γνώσης: συνδεδεμένο με την κατάρρευση της ΕΣΣΔ ως το ορόσημο για την τελική δοκιμαστική περίοδο του Αντβεντισμού).
- Το 1996 ως η τυπική διαμόρφωση του μηνύματος (ο εμπορικός παγκόσμιος ιστός κλιμακώνει την οικονομία της πληροφορίας, ψηφιοποιώντας το εμπόριο και την ανακάλυψη).
- Το 2001 ως η ενδυνάμωση του μηνύματος (οι πλατφόρμες, το νέφος, και η διαρκώς ενεργή πρόσβαση θέτουν το ψηφιακό οικοσύστημα για συλλογική, κινητή γνώση).
- Το 2012/2013 ως η τοποθέτηση του θεμελίου για την αληθινή νοημοσύνη (η επαναστατική πρόοδος της βαθιάς μάθησης καθιστά την κατανόηση από τις μηχανές πρακτική και κλιμακούμενη).
- Το 2023 ως η κορύφωση της αποσφράγισης (η παραγωγική ΤΝ εισέρχεται στη γνωστική ικανότητα γενικής χρήσεως, καθιστώντας τη δημιουργία γνώσης και τη συλλογιστική προσιτές και ανατρεπτικές).

Η εξέλιξη είναι κομψή: κάθε στάδιο οικοδομείται σωρευτικά επάνω στο προηγούμενο, μεταβαίνοντας από τη συνδεσιμότητα -> στην εμπορευματοποίηση -> στο οικοσύστημα -> στη νοημοσύνη -> στη γνώση.

Το 2012/2013 αποτελεί τον κρίσιμο μεντεσέ: τη στιγμή κατά την οποία τα νευρωνικά δίκτυα απέδειξαν ότι είναι ικανά για ιεραρχική, αυτόματη μάθηση (η νίκη του AlexNet/ImageNet, η επικύρωση του έργου του Hinton, η καθοριστική συμβολή της κλιμάκωσης μέσω GPU), γεγονός που κατέστησε αναπόφευκτη τη γενετική έκρηξη του 2023. Χωρίς τη μετατόπιση της αρχιτεκτονικής το 2012, τα μοντέλα μετασχηματιστών (2017) και η μαζική κλιμάκωση δεν θα είχαν παραγάγει γενικότητα επιπέδου ChatGPT.